

Новий завіт

«Ось, настають дні, говорить Господь, коли Я укладу з домом Ізраїля новий завіт, ... Я укладу закон Мій у їхні нутрощі і напишу його на їхніх серцях; і буду їхнім Богом, а вони будуть Моїм народом».
Єремія 31:31,33

Завіт — це договір або угода між двома сторонами. Вираз «новий завіт» у нашому вступному тексті означає, що існував «старий» завіт. Це був Завіт Закону, який Бог дав народу Ізраїлю через Мойсея на горі Синай. (Вихід, розділи 19-24; Євреїв 8:13). Апостол Павло пояснює, що багато рис Завіту Закону були «тінню небесних речей» і «добрих речей, що мають прийти» за майбутнім Новим Завітом. Євреїв 8:5; 10:1

Обіцянки Нового Завіту беруть свій початок із Завіту Авраама, в якому Бог обіцяв Аврааму: «У твоєму насінні будуть благословенні всі народи землі» (Буття 22:16-18). Апостол Павло розповідає нам, що «через чотириста тридцять років» Бог дав Ізраїлю Завіт Закону (Галатів 3:15-17). Потім він риторично запитує: «Тоді навіщо взагалі був даний Закон [завіт]?» Він відповідає: «Він був доданий через гріхи, аж доки не прийшов Нащадок, якому стосувалася обіцянка» (Галатів 3: 19).

Закон-завіт був «святим, справедливим і добрим» і даний Богом, щоб єврейський народ усвідомив своє гріховне і недосконале становище, щоб «гріх став надзвичайно гріховним» і щоб показати, що вони не здатні виправдати себе перед Богом (Римлянам 7:12-14; 3:20). В іншому місці Павло пояснює: «Закон був нашим вихователем, щоб привести нас до Христа, щоб ми були виправдані вірою» (Галатів 3:24). Завіт Закону мав довести Ізраїлю необхідність спокутної крові Спасителя, Христа і Його пролітої крові, щоб бути виправданим перед Богом.

Жертви в День Покути

Коли Бог дав Ізраїлю Завіт Закону, були також дані точні вказівки щодо того, як побудувати Скиню, а також вказівки щодо жертв, які там слід приносити. У щорічний День Покути приносилися жертви, які вимагали пролиття крові. Левит, розділ 16

Спочатку Аарон зарівав «бика як жертву за гріх», щоб «принести спокуту за себе і за свій дім». Його кров була взята до Святого Святих і покроплена «на ... і перед престолом милосердя ... сім разів». (Левит 16:11-14). Це вказувало на добровільну жертву досконалого чоловіка Ісуса, «Який дав Себе як викуп за всіх, щоб це було засвідчено в належний час» (1 Тимофія 2:5,6). В іншому місці Павло заявляє, що «без пролиття крові немає прощення» гріхів. Євреїв 9:19-22

Посвячення та духовне зачаття Ісуса в річці Йордан, а згодом його смерть і воскресіння, були гарантією того, що в «належний час» Бога довгоочікувані благословення за Новим Завітом стануть реальністю в Месіанському Царстві. Павло пише: «Настільки Ісус став поручителем [грец. обіцянка або гарантія] кращого заповіту», або завіту. «Своєю власною кров'ю він увійшов один раз у святе місце». Євреїв 7:22; 9:12; 10:10

Апостол Павло запевняє нас, що Ісус є обіцяним насінням благословення. Він пише: «Обіцянки були дані Аврааму і його насінню. Він не каже: «І насінню», як про багатьох, але як про одного: «І твоєму насінню», яке є Христос». Галатів 3:16

Жертва козла Господнього

Друга жертва приносилася в щорічний День Покаяння Ізраїлю. Це була «коза, що приноситься в жертву за гріхи народу», кров якої також заносилася в Святе Святих і кропилася «на ... і перед престолом милосердя», як і кров бика. (Левит 16:15). Жертва козла символізує «живу жертву» вірних послідовників Господа в нинішній Епосі Євангелія, які «не пристосовуються до цього світу», а щодня прагнуть «перетворитися» через оновлення свого розуму і «визначити, що є воля Божа — що є правильним, приємним і досконалим». (Римлянам 12:1,2). Жертва вірних посвячених послідовників Христа є прийнятною для нашого Небесного Отця тільки завдяки заслугі викупної жертви Ісуса, зображеної жертвою бика. Як пояснює Павло, Бог «зробив

нас прийнятними в улюбленому [Ісусі Христі]. У якому ми маємо викуп через Його кров». Ефесеянам 1:6,7

Бог встановив багато різних жертв для Ізраїлю під час їхнього перебування в пустелі під шкінією. Однак було лише дві жертви, кров яких приносили до Святого Святих і кропили на престол милосердя і перед ним. Це були жертва бика і жертва козла Господнього, обидві в День Покаяння.

Розуміння символічного значення цих двох жертв було однією з великих «таємниць» Біблії. Воно вчить, що обіцяне насіння благословення складається з багатьох членів. (Ефесеянам 5:23-32; Колоссянам 1:26,27). «Бо всі, хто хрестилися в Христа, одягнулися в Христа... бо ви всі одне в Христі Ісусі. А якщо ви Христові, то ви насіння Авраамове і спадкоємці за обітницею» (Галатів 3:27-29). Павло також заявляє: «Людське тіло має багато частин, але багато частин складають одне ціле тіло. Так само і з тілом Христовим» (1 Коринтян 12:12).

Навчання служителів Нового Завіту

Христос Ісус разом із членами свого тіла принесе благословення всім родинам землі за умовами Нового Завіту. Павло пояснює: «Він також зробив нас гідними бути служителями Нового Завіту» (2 Коринтян 3:6). Наша підготовка, яка відбувається зараз, якщо ми будемо вірними до смерті, зробить нас гідними бути пов'язаними з Христом

у здійсненні Нового Завіту () природному Ізраїлю і, зрештою, всьому людству. Ця підготовка здійснюється Святим Духом Божим, який «записав Його закон у наших серцях», у нашому житті та поведінці. Отже, ми усвідомлюємо: «Самі по собі ми не маємо права стверджувати, що щось походить від нас. Наші повноваження походять від Бога» (2 Коринтян 3: 2-5).

Апостол також пояснює, як члени тіла Христа розвиваються і випробовуються в нинішньому столітті за особливою рисою Авраамового завіту. Ця риса була зображена дружиною Авраама Сарою (Галатів 4:22-31). Сара була «вільною жінкою», справжньою дружиною Авраама, яка після багатьох років безпліддя народила Ісаака, насіння обітниці. За Божим задумом, особливість Авраамового завіту, що символізувала Сару, полягала в тому, щоб породити і розвинути насіння благословення. Це насіння мало бути використане для благословення всіх родин землі.

У заключних віршах 24 розділу книги Буття нам розповідається, як Ісаак, який символічно представляє Христа, одружився з Ребекою, яка символічно представляє члени тіла Христа, церкву. У вірші 67 сказано: «Ісаак втішився після смерті своєї матері [Сари]». Сара символізує ту особливість Авраамового Завіту, яка діє в Епоху Євангелія, — розвиток насіння благословення, «малої отари» (Лука 12:32). Отже, її смерть означає кінець Епохи Євангелія, після чого Новий Завіт почне діяти в Царстві Христа.

Місто, будівничим якого є Бог

Обіцянка кращих днів була дана з того часу, як Бог вперше почав мати справу з Авраамом. Апостол пише: «Вірою він [Авраам] проживав у землі обітованій, як у чужій країні, мешкаючи в наметах з Ісааком і Яковом, спадкоємцями з ним тієї самої обітниці, бо він чекав міста, що має основи, якого будівничим і творцем є Бог» (Євреїв 11:9,10).

У Біблії місто часто символічно використовується для позначення уряду. Наприклад, реальне місто Єрусалим для єврейського народу символізує уряд Ізраїлю. У наведених вище віршах нам сказано, що це місто, або уряд, якого шукав Авраам, мало мати «фундамент», тобто силу, стабільність і постійність. Цей фундамент — це Божі святі принципи «праведності та справедливості», «милосердя та істини» (Псалом 89:14). Єдиним будівничим, який міг надати такі якості такому царству, є Бог.

У цьому ж дусі апостол Іоанн писав: «Я, Іоанн, побачив святе місто, нове Єрусалим, що сходило від Бога з неба, приготовлене як наречена, прикрашена для свого чоловіка» (Об'явлення 21:2). Далі в наступних віршах дається прекрасний опис роботи, яку має виконати це царство, яке буде функціонувати за умовами Нового Завіту. Об'явлення 21: 3,4

Посередник Нового Завіту

Слово «посередник», що означає посередника або примирителя, вживається в Біблії тільки у зв'язку з завітом між двома сторонами. Мойсей був посередником Завіту Закону і був прообразом або зображенням Ісуса, посередника нового і кращого завіту. Павло пише, що Ісус «отримав кращу службу, наскільки він є посередником кращого завіту, який був встановлений на кращих обіцянках». (Євреїв 8:6). Тут проводиться порівняння з Завітом Закону, за умовами якого народ Ізраїлю повинен був досконало виконувати всі вимоги цього завіту, щоб отримати виправдання і життя. Однак через свій гріховний стан народ не дотримався цих умов. Тому ніхто не зміг досягти життя. Римлянам 3:19,20

Апостол продовжує: «Якби той перший завіт був бездоганним, то не було б потреби шукати другого. Але, знайшовши недоліки, ... він каже: Ось, настають дні, говорить Господь, коли Я укладу новий завіт з домом Ізраїля і з домом Юди». (Євреїв 8:7,8). Перший завіт, Завіт Закону, був мірою здатності досконалої людини дотримуватися його. Тільки Ісус був здатний виконати Завіт Закону, бо тільки він був досконалим. Матвія 5:17,18

Законний завіт не міг дозволити своєму посереднику, Мойсею, діяти від імені кожного грішника і забезпечити їм можливість зрештою досконало виконувати його. Це було тому, що

сам Мойсей був недосконалий. Цей завіт також не містив жодних положень щодо викорінення злих впливів, які були великою перешкодою для дотримання всіх його вимог. Отже, через гріховну недосконалість народу, Мойсея та багато зовнішніх злих впливів, був необхідний інший завіт, щоб привести народ до повної і тривалої гармонії та благовоління Небесного Отця.

Щодо укладення Нового Завіту апостол заявляє: «Він не буде подібний до завіту, який Я уклав з їхніми предками, коли взяв їх за руку, щоб вивести їх з Єгипту, бо вони не залишилися вірними Моєму завіту, і Я відвернувся від них, заявляє Господь. (Євреїв 8:9). Новий Завіт зможе примирити грішне людство з Богом під час Месіанського царства, бо він матиме кращого посередника — Христа та членів Його тіла, Церкву. (Євреїв 8:6; Матвія 19:28; Луки 22:28-30). Разом «Христос» буде співчутливими «священиками», адміністраторами Нового Завіту. Євреїв 2:11,16-18; Об'явлення 20:6

Апостол Павло заявляє: «Ось заповіт, який Я укладу з домом Ізраїля після тих днів, говорить Господь: Я вкладаю закони Мої в їхні серця і напишу їх на їхніх душах, і Я буду їхнім Богом, а вони будуть Моїм народом». (Євреїв 8:10). У той час «вони не будуть більше навчати кожного свого ближнього і кожного свого брата, кажучи: пізнай Господа, бо всі вони пізнають Мене, від найменшого з них до найбільшого, говорить Господь, бо Я прощу їхню неправду і більше не згадаю їхнього гріха». Єремія 31:34

Попередні події

Коли на горі Синай було укладено Завіт Закону, лунали громи, блискавки, гучний звук труби, дим, і гора сильно тремтіла (Вихід 19:16-18). Апостол Павло пише: «Видовище було настільки жахливим, що Мойсей сказав: «Я тремчу від страху» (Євреїв 12:18-21). Кожен з цих природних елементів має символічне значення. Так само, як ці страшні видовища і звуки передували встановленню Завіту Закону, так і великий час лиха на землі передуватиме встановленню Нового Завіту. Даниїл 12:1; Йоїл 2:1-11; Об'явлення 16:18-21

Виконання біблійних пророцтв і знаки часу вказують на те, що цей період великих лих наближається до нас. Він проявляється в «громах», закликах до справедливості, а також у гучних висловлюваннях невдоволення; «блискавками», спалахами істини і викриттям неправедності; «густою хмарою», зростаючими неспокоями і невдоволенням; «звуком труби», вимогами прав, як реальних, так і уявних; «димом», що є результатом символічного вогню руйнування від анархії; і «землетрусом», усуненням людських соціальних, фінансових і релігійних інститутів, що не гармонують з Богом. Аггей 2:6,7; Євреїв 12:26,27

Мойсей був відсутній у єврейському народі, піднявшись на гору, щоб спілкуватися з Богом, а гора була вкрита димом і тремтіла. Це символічно вказує на те, що коли останні члени

тіла Христа виявлять вірність до смерті і воскреснуть до божественної природи, тоді настане кульмінація великого часу великої скорботи (), якої земля ще ніколи не зазнавала. На щастя, ці дні будуть скорочені, і на землі буде встановлено царство під праведним правлінням Христа. Матвія 24: 21,22

Земні представники

Писання повідомляє нам, що Бог матиме людських представників на Землі для управління Новим Завітом. Це будуть воскреслі вірні і святі, які жили до Першого Пришестя Ісуса, від Авеля до Івана Хрестителя. Вони будуть служити «суддями» і «князями на всій землі », людськими лідерами, які допомагатимуть людству. Матвія 11:11; Луки 13:28; Ісаї 1:26; Псалом 45:16

Апостол Павло перелічує імена деяких із цих вірних, додаючи: «Всі вони, отримавши добру славу через віру, не отримали обіцяного, бо Бог приготував для нас щось краще, щоб вони без нас не стали досконалими» (Євреїв 11:1-40). Ці чоловіки і жінки Божі дуже страждали за те, що вірно служили Господу. Однак вони не були спадкоємцями духовного насіння обітниць. Хоча вони отримали «добру славу через віру», кожен з них зійшов у могилу, аж доки не настав час, коли Христос і Його Церква стали досконалими і було укладено Новий Завіт. Ці стародавні достойники будуть воскресені «досконалими», як Адам у Едемському саду. Зі своїм досконалим розумом і

здібностями вони будуть прикладом і наставниками для людей.

Вірний залишок

На додаток до древніх праведників, святі пророки Божі пророкували, що буде вірний «залишок» євреїв. Вони будуть серед перших, хто отримає благословення Нового Завіту. (Ісаія 30:19; Псалом 107:6,28). Через пророка Ісаю Бог говорить нам, що цей «залишок Якова [Ізраїля]» повернеться «з чотирьох кінців землі». (Ісаія 10:21,22; 11:11-16). Також через пророка Єремію Бог проголошує, що відбудеться зібрання цього вірного залишку, і вони «будуть жити на своїй землі». Єремія 23:1-8

Цей вірний залишок євреїв зрештою звернеться до Господа і буде благодіяти Його про спасіння, не покладаючись на політичні угоди з іншими народами чи на людську військову міць. Тоді, в той час, Господь спасе їх. (Ісаія 30:15,18,19; Захарія 14:1-3). Пророк Захарія написав: «Так говорить Господь: Я ... буду жити посеред Єрусалима, і Єрусалим буде називатися містом істини», і він буде «дивовижним в очах залишку цього народу в ці дні, ... і Я зроблю так, що залишок цього народу володітиме всім цим. І станеться, що як ви були прокляттям серед народів, доме Юди і доме Ізраїлю, так Я врятую вас, і ви будете благословенням. ... Ось що ви будете робити: кожен нехай говорить правду своєму ближньому; виконуйте суд правди і миру у ваших воротах». Захарія 8:3,6,12,13,16

Продовжуючи, пророк заявляє: «Багато народів і сильних націй придуть шукати Господа Саваота в Єрусалимі і молитися перед Господом Всевишнім (). ... У ті дні станеться так, що десять чоловіків [які представляють всі народи землі] візьмуться за всі мови народів, навіть візьмуться за подол того, хто є євреєм, кажучи: «Ми підемо з вами, бо ми чули, що Бог з вами». (Захарія 8:22,23). Таким чином, починаючи з вірного залишку Ізраїлю, разом з настановами Стародавніх Достойників, шлях примирення з Богом буде доступний для всіх людей.

Пророк Єзекіїль повідомляє нам, що Бог збере «залишок Ізраїлю» і дасть їм не тільки «землю Ізраїлю», але й «одне серце» і «покладе в них новий дух», Свій дух праведності. (Єзекіїль 11:17-20). Нарешті, пророк Міхей описує благословення Нового Завіту як «росу» і «дощ», які виллюються на все людство. Він пише: «Решта Якова буде серед багатьох народів, як роса від Господа, як дощ на траву, що не чекає на людину, не чекає на синів людських» (Міхей 5:7,8).

Запечатано кров'ю Ісуса

У книзі Євреїв вступ в силу Завіту Закону наводиться як приклад того, як буде введено в дію Новий Завіт. Апостол вказує, що завіт з Богом, такий як Завіт Закону і Новий Завіт, повинен бути запечатаний кров'ю. «Бо де є завіт, там необхідна смерть того, хто його затвердив, бо завіт є твердим над мертвими жертвами, оскільки він ніколи не є чинним, коли той, хто його

затверджує, живий. Тому навіть перший [Завіт Закону] не був встановлений без крові» (Євреїв 9:16-18). Смерть Ісуса забезпечила заслугу, або цінність, крові, яка запечатанає Новий Завіт.

Тієї ночі, коли Ісус встановив зі своїми учнями Пам'ять про свою смерть, він дав їм чашу, запрошуючи їх: «Пийте всі з неї, бо це є моя кров Нового Завіту [завіту], яка проливається за багатьох для прощення гріхів» (Матвія 26:27-28; Луки 22:20; 1 Коринтян 11:25). Тут Ісус вказав, що його смерть надасть цінність або заслугу, щоб в належний час укласти Новий Завіт.

Учасники страждань Ісуса

Учні були запрошені, як і всі наступні посвячені послідовники Учителя протягом Євангельської ери, випити з чаші, що символізувало прийняття заслуги жертви Христа за них. На основі цього їм було надано привілей стати «учасниками страждань Христа». (1 Петра 4:13; 2 Коринтян 1:7). Вони «виправдані вірою» в його кров як їхнього Спасителя. (Римлянам 3:24; 5:1,9). Тоді вони мають можливість «померти з Ним», щоб «жити з Ним», «страждати» з Ним, щоб також «царювати з Ним» як «царі і священники». 2 Тимофія 2:11,12; Об'явлення 20:6

Апостол Павло пояснює: «Чаша благословення, за яку ми благословляємо Бога, — чи не є вона участю в крові Помазанника? Хліб, який ми ламаємо, — чи не є він участю в тілі Помазанника? Оскільки є один хліб, ми, багато хто, є одне тіло,

бо всі ми беремо участь в одному хлібі». 1 Коринтян 10:16,17

У Посланні до Євреїв апостол продовжує: «Коли Мойсей виклав усі заповіді народу згідно із законом, він взяв кров телят і козлів ... і покропив нею книгу та весь народ, кажучи: Це кров заповіту [завіту], який Бог заповів вам». (Євреїв 9:19,20). У цьому типовому зображенні кров «телят і козлів» символізує жертву Христа, Глави, і членів Його тіла.

Потім апостол Павло додає: «Отже, ці земні копії небесних речей мали бути очищені цими жертвами, але самі небесні речі очищаються кращими жертвами, ніж ці» (вірш 23). «Копії», або зображення реальності за Законом Завіту, мали бути очищені та освячені жертвами тварин — биків і козлів. Однак «небесні речі» — Новий Завіт і його домовленості — очищаються «кращими жертвами». Ці кращі жертви — це жертви Христа і його Церкви.

Посередником Нового Завіту буде воскреслий і прославлений клас «Христа», Ісус Христос як Глава разом з усіма членами Його тіла. Тому їхня посередницька робота з примирення Бога і людства за Новим Завітом не може розпочатися, доки останній член тіла Христа не доведе свою вірність навіть до смерті. Об'явлення 2:10

Отже, ми бачимо, що метою Нового Завіту є примирення людства з Богом. Ця угода була укладена великою ціною, завдяки добровільній жертві та смерті єдинородного Сина Божого,

Ісуса Христа. (Івана 3:16,17). Таким чином, Новий Завіт продемонструє любов і турботу нашого Небесного Отця про все його людське творіння. «О, глибина багатства мудрості і знання Божого! Як незбагненні Його суди і нерозшукані Його шляхи!» Римлянам 11:33